

یادمن باشد که...

راهنمای برقراری ارتباط با کودکان تصویرگر: سام سلماسی

خوب است گاهی به خود ارزیابی بپردازیم و ببینیم که تا چه اندازه به این موضوع وفاداریم. فراموش نکنیم که انتظارات و توقعات ما از دانش آموزان، خاستگاهی فلسفی و فکری دارد. تلاش عمدی و غیر عمدی برای تحقیر یک فرد، در واقع بیان گر یک طرز فکر است. اعمال تبعیض خواسته و ناخواسته بین عده‌ای، نشان دهنده‌ی نگاه‌ها به انسان و انسانیت است. به همین ترتیب، هر رفتار ارتباطی می‌تواند بخشی از آن‌چه که در درون و افکار ما رخ می‌دهد را بنمایاند. بیایید با مرور نکته‌هایی که ممکن است در کلاس پیش بیایند به ارزیابی خاستگاه افکارمان بپردازیم.

ارتباط فرصتی است تا انسان شخصیت واقعی خود را بشناسد. جرج برناردشاو می‌گوید: «محک تربیت هر مرد و زنی نحوه‌ی رفتار او در دعوا و مراغه است.»

این جا نمی‌خواهیم از بگو و مگو و دعوا صحبت کنیم، ولی می‌توانیم به این واقعیت بیندیشیم که پیام‌های کلامی و غیر کلامی در جریان ارتباط، نشان دهنده‌ی شخصیت و طرز تفکرها هستند. گاهی ممکن است به صورت ناخودآگاه از واژه‌ها و اصطلاحاتی در کلاس استفاده کنیم که نه تنها محل فرایند ارتباط هستند، بلکه با مبانی انسانی تربیت هم منافات دارند. اگر ذات تربیت را در محبت و احترام به انسان‌ها بدانیم،

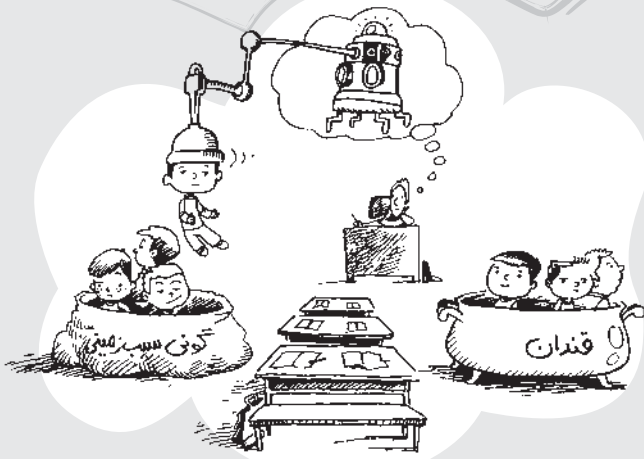
۲. با خرده فرهنگ‌ها، باورها و ارزش‌های شهر، منطقه، محله و محیطی که در آن کار می‌کنم، آشنا شوم.

۱. در کاربرد واژه‌ها و اصطلاحات و جمله‌ها بیشتر دقت کنم.

۴. به عمد و غیر عمد، کسی را تحقیر نکنم.

۳. با پیشداوری و قضاوت از روی ظواهر، به سراغ دانش آموزان نروم.

۶. گاهی ممکن است بدون آن که بخواهم یا متوجه باشم، رفتارم تبعیض آمیز باشد.

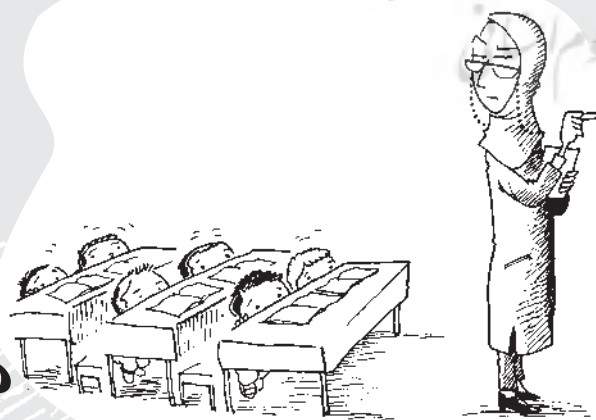
۵. بین دانش آموزان تبعیض قائل نشوم.

۸. نباید زمینه‌ای فراهم کنم که عده‌ای از دانش آموزان چاپلوس و متملق بار بیایند.

۷. نه بر کسی اسم یا لقب بگذارم و نه به کسی اجازه بدهم این کار را بکند.

۱۰. گاهی ارزیابی کنم که: «آیا رفتارهایم محیطی آرام و لذت بخش برای دانش آموزان فراهم می کند یا محیطی به ظاهر آرام، ولی پر تنش؟»

۹. ثبات شخصیت و تعادل عاطفی من موجب آرامش و اطمینان دانش آموزان خواهد شد.